

РЕШЕНИЕ

№ 14900

гр. София, 19.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав, в
публично заседание на 20.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **12211** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалби на „УниКредит Булбанк“ АД, представлявано от Ц. Г. М. и И. Р. Г. и на „УНИКРЕДИТ КЪНСЮМЪР ФАЙНЕНСИНГ“ ЕАД, представлявано от Е. К. П., срещу решение № ППН-01-866/2020 г. от 07.05.2025 г. на Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/.

В жалбата на „УниКредит Булбанк“ АД, се твърди, че решението по т.1 и т.2 е недопустимо, защото дори и да се приемело, че дружеството действително е извършило нарушение при защита на лични данни, то същото не можело да бъде санкционирано в рамките на производството по чл. 38 ЗЗЛД, образувано по жалбата на А. Д. А. срещу „УниКредит Къснюмър Файненсйнг“ ЕАД“. Правомощията по контрол на КЗЛД в този случай е следвало да бъдат реализирани по реда на Глава „девета“ от ЗЗЛД.

Решението в обжалваната част се явявало и незаконосъобразно, поради нарушение на материалния закон и необоснованост в изводите на Комисията спрямо осъществилата се фактология.

Жалбоподателят бил спазил всички законови предписания и изисквания във връзка с идентифициране на физически лица, постъпване, обработване и съхранение на личните им данни. При първоначалното явяване за кандидатстване за отпускане на кредит, документа за самоличност на А. А. е бил проверен в системата на МВР за автентичност в 11:52:57 часа на 06.08.2020 г., при което не е констатирана никаква нередност, която да породи съмнение в самоличността му. След като е бил одобрен за отпускане на кредит на следващия ден, документът на А. отново е бил проверен от служител на банката, поради което не е възникнало съмнение, че

се касае за явяването на друго лице. При това, служителите са смятали, че предприемат действия във връзка и по повод сключването на договор за кредит, при предоставено съгласие от субекта за обработване на личните му данни. Жалбоподателят твърди, че е взел всички необходими мерки за опазване на личните данни, в съответствие с приложимото законодателство и обработването на данните е станало на основание сключен договор за кредит. Според жалбоподателя се касаело за потенциално извършено престъпление, но той е положил дължимата грижа за опазване на личните данни. Определената имуществена санкция била прекомерно завишена, предвид многобройните смекчаващи обстоятелства, в т.ч. липсата на каквото и да е било съзнание и намерение за нарушаване правата на А. А., както и пълно съдействие за изясняване на случая. Изтъква се, дружеството е разработило и утвърдило необходимите технически и организационни мерки, за надлежна идентификация на клиентите си, които служителите му са спазили. Ето защо, моли да бъде отменено решението в частта по т.1, т.2, алтернативно да се намали размера на санкцията.

„УНИКРЕДИТ КЪНСЮМЪР ФАЙНЕНСИНГ“ ЕАД, оспорва решението в частта по т.1, т.3, т.4, като твърди, че в процеса по обслужване на кредита, са били спазени всички законови предписания и вътрешни правила и политики във връзка с идентифициране на физически лица, постъпване, обработване и съхранение на личните им данни. Жалбоподателят в качеството си на администратор, е възложил на обработващия „УниКредит Булбанк“ АД осъществяването на контрол на две нива, с цел да осигури идентифицирането на клиента. Оспорва се изводът на КЗЛД, че е налице извършено нарушение, вследствие на непредприемане на достатъчно мерки за контрол спрямо обработващия лични данни или неспазване на вътрешните правила и политики. В този смисъл, разпореждането за въвеждане на мерки, процедури и механизми относно проверка на идентичността на физическите лица, в процеса на кандидатстване, одобрение и сключване на договор за кредит, се явявало неоснователно и неефективно. Дори и въвеждането на допълнителни мерки не винаги би могло да ограничи в достатъчна степен риска от злоупотреба с чужди лични данни, при наличието на злонамерена атака или друго престъпно действие, особено ако то е внимателно планирано и организирано от група лица. Прилагането на дадени мерки не следвало да е самоцел, а да служи като корективна мярка срещу лица, които не са положили дължимата грижа, а процесният случай не бил такъв.

В проведеното открито заседание, жалбоподателят се представляват от адв. П.П., която поддържа жалбите. Моли за отмяна на атакуваното решение и присъждане на извършените по делото разноски. Съображенията за основателността на оспорването на акта са обобщени в представените писмени бележки от 02.04.2026г.

Ответникът – Комисията за защита на личните данни, чрез процесуалния си представител юрк. Ц. А., в писмено становище от 19.02.2026 г. оспорва жалбата и моли решението да бъде оставено в сила. Обобщава се, че решението е издадено от компетентен орган, в установената форма, при съблюдаване на реда за провеждане на административното производство и в съответствие с нормите на материалния закон. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна- А. Д. А. оспорва жалбата, като своите подробни доводи за това развива в писмено становище от 11.02.2026г.

Административен съд София-град, като прецени събраните по делото доказателства по реда на чл. 235, ал. 2 ГПК във вр.чл. 144 АПК, приема за установено следното от фактическа страна:

Административното производство е било образувано по повод постъпила жалба с вх. № ППН-01-866/03.12.2020г. от А. Д. А. до КЗЛД с изложени в нея оплаквания за неправомерно обработване на личните му данни и тяхното разпространение без знанието и съгласието му, във връзка с кандидатстване и усвояване на потребителски паричен кредит № 4243338/06.08.2020г.,

отпуснат от „УниКредит Кънсюзър Файненсинг“ ЕАД.

Изпратено е писмо от КЗЛД с изх. № ППН-01-866/32/16.02.2023г. до „УниКредит Булбанк“ АД, с което е изисквана допълнителна информация за изясняване на фактите и обстоятелствата във връзка с получената жалба.

Постъпили са отговори от „УниКредит Булбанк“ АД, с вх. № ППН-01-866/34/06.03.2023г. и вх.№ ППН-01-866/51/05.12.2023г., към които са приложени документи.

С писмо изх. № ППН-01-866/3/23.04.2021г. и писмо изх. № ППН-01-866/33/16.02.2023г. „УНИКРЕДИТ КЪНСЮМЪР ФАЙНЕНСИНГ“ ЕАД е било уведомено за образуването на производство, като също са изисквани от дружеството писмени данни и обяснения във връзка със случая на А. Д. А..

Депозирани са отговор на „УНИКРЕДИТ КЪНСЮМЪР ФАЙНЕНСИНГ“ ЕАД с вх. № ППН-01-866/4/05.05.2021г., заедно с приложения, както следва: копие на сключения договор за кредит № 4243338; Общи условия по него; Застрахователен сертификат; Погасителен план.

В отговора е изложено, че е бил сключен на 06.08.2020 г. договор за кредит с А. Д. А. със следните параметри: финансирана сума в размер на 50 300,00 лв., от които: 50 000,00 лв. искана сума + 300,00 лв. такси за разглеждане на кредита; продължителност на изплащане на кредита: 120 месеца, месечна вноска по кредита: 606,70 лв., обща дължима сума за периода: 72 803,52 лв.; застрахователна премия: 37,56 лв. Падежната дата по кредита е 7-мо число на месеца, като първият падеж е на 07.09.2020 г., а последният падеж е на 07.08.2030г.

Предвид сключения договор № 4243338/06.08.2020г. и включените в него финансови параметри, характеристики и условия на кредита, полагайки своя подпис, г-н А. се е съгласил и е декларирал, че предварително е бил запознат с тях. Г-н А. е подписал допълнително и застрахователен сертификат и декларация, че е запознат и приема Общите условия по застраховката, което още веднъж засвидетелствало за неговата осведоменост, че е прочел, разбрал и приема условията по кредита.

Подписът върху личната карта, видимо съвпадал с положените подписи върху сключения договор за кредит № 4243338; Общи условия по него; Застрахователен сертификат; Погасителен план; Искане за предоставяне на кредит; Съгласие за обработка на лични данни и декларация за информираност относно правата на субекта на данните; Съгласие за директен дебит и Медицински въпросник.

Кандидатурата за потребителски паричен кредит към „УниКредит Кънсюзър Файненсинг“ ЕАД е била извършена във филиал на „УниКредит Булбанк“ АД, П. център, като процедурата по идентификация от искателя е била спазена. Тя е била направена от служител на „УниКредит Булбанк“ АД, кредитен посредник на „УниКредит Кънсюзър Файненсинг“ ЕАД, по смисъла на ЗПК, на място във филиала на банката. Своето съгласие за обработка на лични данни г-н А. е заявил, подписвайки „Искане за предоставяне на кредит, съгласие за обработка на лични данни и декларация за информираност относно правата на субекта на данните“, с което дружеството е спазило изискванията на Закона за защита на личните данни и Регламент (ЕС) 2016/679. В процеса по идентификация пред служител на Банката е предоставен валиден документ за самоличност №[ЕИК], като същият е бил проверен в база данни на МВР, при разглеждане на кандидатурата за кредит и оценка на кредитоспособността на потребителя.

В хода на процедурата е била декларирана също информацията относно месторабота; форма на заетост; сектор; длъжност; трудов стаж; образование; кредитна задължениост и доходи, които изцяло отговаряли на реалните такива според справките във външни бази данни, които са били направени.

Във връзка с така изложеното, „УниКредит Кънсюзър Файненсинг“ ЕАД счита, че по никакъв

начин не е нарушило правилата за работа с клиенти, спазвайки както вътрешните си правила, така и изискванията на действащото законодателство. В случай на доказване на закононарушение от страна на трето лице с личните данни на г-н А., то ставало дума за извършено престъпление от общ характер.

На 16.09.2021г. е било изпратено искане до Националния институт по криминалистика при МВР, за изготвяне на експертиза относно следните обстоятелства: Подписите за „Потребител“, за „Застрахован“, за „Платец“ и под текста „Вярно с оригинала“, съдържащи се в копие на договор за потребителски паричен кредит с № 4243338/07.08.2020г., сключен между „Кредитор“- „Уникредит Кънсюзър Файненсинг“ ЕАД, и „Кредитополучател“- А. Д. А.: ЕГН [ЕГН]; Погасителен план; Медицински въпросник за приемане на застраховане; Декларация за оправдаване на изискванията и подробностите и за приемане на застраховането по застрахователна програма „Кредитна протекция Плюс, Пакет Б“; Съгласие за директен кредит от 07.08.2020г. /общо 17 листа/; копие на искане за предоставяне на кредит, съгласие за обработка на лични данни и декларация за информираност относно правата на субекта на данните към договора за потребителски паричен кредит № 4243338/07.08.2020г., всички приложени към жалба с вх. № ППН-01-866/03.12.2020г., изпълнени ли са от А. Д. А..

По преписката е представен протокол за извършена почеркова експертиза № 2021/ДОК-202 от 18.11.2021г. от вещо лице в Н.- МВР, Център за експертни криминалистични изследвания, от данните по която се установява следното:

„Подписите за „Потребител“, за „Застрахован“, за „Платец“ и под текст „Вярно с оригинала“, съдържащи се съответно в:

1.копие на договор за потребителски паричен кредит № 4243338/07.08.2020г., сключен между „Кредитор“- „Уникредит Кънсюзър Файненсинг“ ЕАД и „Кредитополучател“- А. Д. А. с ЕГН [ЕГН]; Погасителен план; Медицински въпросник за приемане на застраховане; Декларация за оправдаване на изискванията и подробностите и за приемане на застраховането по застрахователна програма „Кредитна протекция Плюс, Пакет Б“; Съгласие за директен кредит от 07.08.2020г. /общо 17 листа/;

2.копие на искане за предоставяне на кредит, съгласие за обработка на лични данни и декларация за информираност относно правата на субекта на данните към договор за потребителски паричен кредит № 4243338/07.08.2020г., сключен между „Кредитор“- „Уникредит Кънсюзър Файненсинг“ ЕАД и „Кредитополучател“- А. Д. А. с ЕГН [ЕГН] /общо 2 листа/;

3.копие за лична карта №[ЕИК], издадена на 20.05.2019г. от МВР- С. на името на А. Д. А. с ЕГН [ЕГН], /общо 1 лист/, всички приложени към жалба с рег. № ППН-01-866/03.12.2020 г., са копия на подписи, които не са положени от А. Д. А. с ЕГН [ЕГН].

Проведени са били заседания на КЗЛД на 08.09.2021г., на 09.03.2022г., на 27.04.2022г., на 09.10.2024г., на 05.02.2025г. На последното заседание на 05.03.2025г. са присъствали председателят и членовете В. К., М. М., Ц. Ц., В. Ц.. Предложен е бил проект на решение, с което жалбата на А. Д. А. да бъде приета за основателна, като на „УниКредит Булбанк“ АД, да бъде наложена имуществена санкция в размер на 100 000, 00 лева /сто хиляди лева/, а на „УНИКРЕДИТ КЪНСЮМЪР ФАЙНЕНСИНГ“ ЕАД, да се издаде разпореждане да приведе операциите по обработване на личните данни в съответствие с ОРЗД, като се предвидят подходящи технически и организационни мерки, отчитайки високите рискове при отпускане на кредити.

Административното производство е приключило с приемането на решение № ППН-01-866/2020г. от 07.05.2025г. на Комисията за защита на личните данни. С него е :

1. Обявена за основателна жалбата на А. Д. А. срещу „УниКредит Булбанк“ АД и

„УНИКРЕДИТ КЪНСЮМЪР ФАЙНЕНСИНГ“ ЕАД.

2. На основание чл. 58, параграф 2, буква „и“ във вр. чл. 83, § 5, буква „а“ -за нарушение на чл. 5, параграф 1, б.,а“, б.“е“ от Регламент (ЕС) 2016/679 на „УниКредит Булбанк“ АД е било наложено наказание- имуществена санкция в размер на сумата от 100 000, 00 (сто хиляди) лева.

3. На основание чл. 58, параграф 2, буква „г“ - за нарушение на чл. 5, параграф 1, буква „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679 на „УНИКРЕДИТ КЪНСЮМЪР ФАЙНЕНСИНГ“ ЕАД е разпоредено да приведе операциите по обработване на лични данни в съответствие с Регламента, като за целта в договорните отношения с „УниКредит Булбанк“ АД да предвиди съответните технически и организационни мерки, отчитайки изрично високите рискове при опускането на кредити.

4. Определен е тримесечен срок за изпълнение на разпореждането по т.3, считано от влизане в сила на решението.

Решението е получено от „УниКредит Булбанк“ АД на 14.08.2025г., а от „УНИКРЕДИТ КЪНСЮМЪР ФАЙНЕНСИНГ“ ЕАД, съответно на 13.08.2025г.

Подадена е жалба с рег. № ППН-01-866#94/20/28.08.2025г. от „УниКредит Булбанк“ АД и жалба с рег. № ППН-01-866#95/20/28.08.2025г. от „У. К. Ф.“.

От заинтересованата страна е представено невлязло в сила решение № 912/12.02.2026 г. по гр. дело № 9922/2024 г. по описа на СГС, ГО, I-7 състав, с което са отхвърлени предявените от „УНИКРЕДИТ КЪНСЮМЪР ФАЙНЕНСИНГ“ ЕАД срещу А. Д. А., искове с правно основание чл. 79, ал. 1 ЗЗД, вр. чл. 240, ал.1 ЗЗД, чл.240, ал.2 ЗЗД и чл.86, ал.1 ЗЗД, както следва:

1. за сумата от 47 996, 20 лв., представляваща главница дължима по договор за потребителски паричен кредит № 4243338/07.08.2020г., заедно със законна лихва върху главницата от датата на подаване на исквата молба - 29.08.2024г. до изплащането;

2. сумата 11 519,73 лв. - просрочена възнаградителна лихва по договор за кредит № 4243338/07.08.2020г., начислена през периода от 01.04.2021г. до 16.04.2024 г.;

3. сумата 3 027,36 лв., представляваща лихва за забава, начислена за периода от 01.05.2021г. до 16.04.2024 г.

Отхвърлен е бил и предявения от „УниКредит Кънсюмър Файненсинг“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], срещу А. Д. А., иск с правно основание чл.59 от ЗЗД, за осъждането му да заплати сумата в размер на 62 543,29 лв., представляваща неоснователно обогатяване в размера на обедняването на дружеството към 16.04.2024 г. Съдебното решение е мотивирано с отсъствие на валидно възникнало правоотношение между страните по договора за потребителски кредит от 07.08.2020г., предвид установената негова неавтентичност- неподписването му от А. Д. А..

При така установените факти, Административен съд София-град достигна до следните правни изводи:

Жалбите са процесуално допустими, защото са насочени срещу подлежащ на контрол административен акт, който неблагоприятно засяга правната сфера на своя адресат, както и е спазен преклузивният 14-дневен срок за оспорване.

Разгледани по същество, жалбите са НЕОСНОВАТЕЛНИ.

На първо място, Комисията за защита на личните данни по силата на чл. 6, ал.1 от ЗЗД е постоянно действащ независим надзорен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на Регламент (ЕС) 2016/679 и на този закон. Правомощията на Комисията са предоставени с разпоредбата на чл. 58, § 2, б. „и“ от Регламент (ЕС) 2016/679, съгласно която разпоредба всеки надзорен орган има корективните правомощия да

налага административно наказание „глоба“ или „имуществена санкция“ съгласно член 83, в допълнение към мерките, посочени в настоящия параграф, или вместо тях, в зависимост от особеностите на всеки отделен случай. Доколкото Комисията е сезирана с жалба от засегнато лице, то в нейните правомощия е да се произнесе с решение, което подлежи на оспорване пред съда. На основание чл. 55 от Регламента, КЗЛД се явява органа териториално компетентен да изпълнява задачите и да упражнява правомощията в Република България.

Съгласно чл. 8, ал. 6 и ал. 7 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, заседанията на Комисията се провеждат, ако на тях присъстват най-малко трима от членовете на нейния състав. На основание чл. 9, ал. 3 от ЗЗЛД решенията на Комисията се вземат с мнозинство от общия брой на членовете ѝ. На проведеното на 05.03.2025 г. заседание на КЗЛД, когато е гласувано оспореното решение, са присъствали четирима от членовете на Комисията. Решението е прието с единодушие на присъстващите: четири гласа „за“, „против“ - няма.

Предвид горното съдът счита, че актът е постановен от компетентен орган и не е налице основание по чл. 146, т. 1 АПК за обявяване на невалидността му.

На второ място, атакуваното решение е издадено в писмена форма, мотивирано е, изложени са подробно фактическите основания и същите са подведени под относимата правна квалификация /чл. 59, ал. 2 АПК/. Волята на административния орган е ясно изразена, не съществуват пропуски или грешки, което е предпоставка за правилното упражняване на съдебния контрол за законосъобразност и осигурява възможност на оспорващия да организира адекватно защитата си в процеса. Не се констатираха несъответствия или противоречия между мотивите и разпоредителната част на решението. Не е налице основание за отмяна на акта по чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 2 АПК.

На трето място, липсват данни за допуснати в хода на протеклото производство процесуални нарушения, които съществено да са ограничили правото на защита на засегнатото лице или ако не бяха допуснати, органът би постановил акт в противен смисъл. Осигурено е правото на жалбоподателя да участва в производството, да представи доказателства и да формулира своите доказателствени искания, а от друга страна изисканата и получена информация е била обсъдена при установяване на относимите факти. Не е налице основание за отмяна на акта по чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 3 АПК.

На четвърто място, решението е издадено при правилно приложение на материалния закон - чл. 146, т. 4 АПК.

Легалната дефиниция на понятието „лични данни“ се съдържа в чл. 4, § 1, от Регламент (ЕС) 2016/679, това е всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано („субект на данни“); физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което

може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице. Според чл. 4, § 2 от Регламент (ЕС) 2016/679 „обработване“ на лични данни е всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбинирание, ограничаване, изтриване или унищожаване.

В разпоредбата на чл. 4, § 7 от Регламент (ЕС) 2016/679 се определя, че администратор на лични данни е физическо или юридическо лице, публичен орган, агенция или друга структура, която сама или съвместно с друг определя целите и средствата за обработване на лични данни, когато целите и средствата за това обработване се определят от правото на съюза или правото на държавата членка. По делото не е спорно, че „УНИКРЕДИТ КЪНСЮМЪР ФАЙНЕНСИНГ“ ЕАД е администратор на лични данни, а „УниКредит Булбанк“ АД е обработващ личните данни на А. Д. А. по дефиницията на чл.4, § 8 от ОРЗД.

Спорът по делото е правен и се изразява в това дали е осъществен състава на нарушението по чл. 5, § 1, буква „а“, предл. 1, вр. с чл. 6 § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679.

Разпоредбата на чл. 5, § 1, буква „а“ от Регламент (ЕС) 2016/679 въвежда принципа на законосъобразност при обработване на личните данни, а критериите за преценка на правомерността му са установени в чл. 6, § 1 от същия регламент. Обработването е законосъобразно, само ако и доколкото е приложимо поне едно от следните условия: **субектът на данните е дал своето съгласие за обработка на личните му данни за една или повече конкретни цели**; обработването е необходимо за изпълнението на договор, по който субектът на данните е страна; обработването е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора; обработването е необходимо за целите на легитимните интереси на администратора или на трета страна.

Съответни на материалноправните разпоредби и на доказателствата са съжденията за осъществено от „УниКредит Булбанк“ АД неправомерно обработване на личните данни на А. Д. А. по повод подписването на договор за потребителски кредит. Установени са релевантните факти относно отпускане на кредит № 424333/07.08.2020 г. и обработването в тази връзка на личните данни на А. Д. А. в обем- три имена, адрес, ЕГН, номер на лична карта, месторабота и други. Въпросът дали А. Д. А. е подписал процесния договор за кредит и съпътстващата

го документация е еднозначно изяснен, посредством заключението на изготвената почеркова експертиза. Страните- „УНИКРЕДИТ КЪНСЮМЪР ФАЙНЕНСИНГ“ ЕАД и А. Д. А. не са били обвързани от договор за потребителски кредит поради това, че същият не е подписан от „кредитополучателя“ и представлява неистински документ. Сключването на договора е станало без знанието и съгласието на А. Д. А., поради което обработването на данните му е било лишено от правно основание. В съответствие с принципа за отчетност, регламентиран от чл. 5, § 2 от ОРЗД, администраторът на лични данни носи отговорност и следва да е в състояние да докаже спазване на принципите, закрепени в чл. 5, § 1 от Регламента, при обработване личните данни на физическото лице.

При формирания извод за основателност на жалбата на А. Д. А., КЗЛД разполага с оперативна самостоятелност, като в съответствие с предоставените ѝ функции преценява кое от корективните правомощия по чл. 58, § 2 от Регламент (ЕС) 2016/679 да упражни. Преценката следва да се основава на съображенията за целесъобразност и ефективност на решението при отчитане особеностите на всеки отделен случай и степента на засягане на интересите на конкретното физическо лице - субект на данни, както и на обществения интерес. Съдът намира за адекватна наложената от органа мярка по чл. 58, § 2, б. „г“ от Регламент (ЕС) 2016/679, а именно: отправяне на разпореждане до администратора да съобрази операциите по обработване на лични данни в съответствие с правилата на Регламента. Административният акт, съдържа конкретни и ясни мотиви за направения избор на най-ефективна, целесъобразна и съобразена с принципа на пропорционалност корективна мярка. Същата е съобразена с тежестта на нарушението и с обстоятелството, че обработването на личните данни не е било преустановено. В тази връзка мярката по чл. 58, § 2, б. „г“ от Регламент (ЕС) 2016/679, ще окаже възпиращ ефект.

Разпоредбата на чл. 32, § 1, буква „г“ гласи, че като се имат предвид достиженията на техническия прогрес, разходите за прилагане и естеството, обхватът, контекстът и целите на обработването, както и рисковете с различна вероятност и тежест за правата и свободите на физическите лица, администраторът и обработващият лични данни прилагат подходящи технически и организационни мерки за осигуряване на съобразено с този риск ниво на сигурност, включително, *inter alia*, когато е целесъобразно *„оценка на ефективността на техническите и организационни мерки, с оглед да се гарантира сигурността на обработването“*. При тази оценка се вземат предвид рисковете, които са свързани с обработването, по-специално от случайно или неправомерно унищожаване, загуба, промяна, неразрешено разкриване или достъп до прехвърлени, съхранявани или обработени по друг начин лични данни.

В мотивите на атакуваното решение КЗЛД посочва, че администраторът на лични данни следвало да приеме подходящи технически и организационни мерки, като

извърши и оценка на рисковете, свързани с обработването и да въведе мерки за ограничаване на тези рискове. В случая се е изисквало проследяване на различните рискове, свързани с идентификацията на клиент и свързаното с това неправомерно разкриване, или достъп до негови данни. Комисията е предприела действия за установяване изпълнил ли е жалбоподателят „УНИКРЕДИТ КЪНСЮМЪР ФАЙНЕНСИНГ“ ЕАД тези свои задължения. Следва да се отбележи, че в съображение 83 от Регламента се посочва, че с цел да се поддържа сигурността и да се предотврати обработване, което е в нарушение на настоящия регламент, администраторът или обработващият лични данни следва да извърши оценка на рисковете, свързани с обработването, и да предприеме мерки за ограничаване на тези рискове. Тези мерки следва да гарантират подходящо ниво на сигурност, включително поверителност, като се вземат предвид достиженията на техническия прогрес и разходите по изпълнението спрямо рисковете и естеството на личните данни, които трябва да бъдат защитени. При оценката на риска за сигурността на данните следва да се разгледат рисковете, произтичащи от обработването на лични данни, като случайно или неправомерно унищожаване, загуба, промяна, неправомерно разкриване, или достъп до предадени, съхранявани или обработвани по друг начин лични данни, **което може по-конкретно да доведе до причиняването на материални или нематериални вреди.**

По изложените съображения, настоящият състав споделя изводите на ответника относно установени нарушения по чл. 5, § 1, б. „а“, б. „е“ във вр. с чл. 6, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679.

За констатираното нарушение на основание чл. 58, параграф 2, буква „и“ от Регламент (ЕС) 2016/679 на „УниКредит Булбанк“ АД, е било наложено наказание- имуществена санкция в размер 100 000, 00 (сто хиляда) лева.

Органът е обосновал защо налага имуществена санкция, а нейният размер е съобразен с декларирания годишен оборот на дружеството. Като смекчаващи фактори са изтъкнати липсата на системност при незаконосъобразно обработване на данните на клиентите на банката при отпускането на кредити, както и предишни сходни нарушения. Съгласно разпоредбата на чл. 83, §2 от Регламента, когато се взема решение дали да бъде наложено административно наказание „глоба“ или „имуществена санкция“ и се определя нейният размер, във всеки конкретен случай надлежно се разглеждат следните елементи: а.) естеството, тежестта и продължителността на нарушението, като се взема предвид естеството, обхватът или целта на съответното обработване, както и броят на засегнатите субекти на данни и степента на причинената им вреда; б.) дали нарушението е извършено умишлено или по небрежност; в.) действията, предприети от администратора или обработващия лични данни за смекчаване на последиците от вредите, претърпени от субектите на данни; г.) степента на отговорност на администратора или обработващия лични данни като се вземат предвид технически и организационни

мерки, въведени от тях в съответствие с членове 25 и 32; д.) евентуални свързани предишни нарушения, извършени от администратора или обработващия лични данни; е.) степента на сътрудничество с надзорния орган с цел отстраняване на нарушенията и смекчаване на евентуалните неблагоприятни последици от него; ж.) категориите лични данни, засегнати от нарушенията; з.) начина, по който нарушенията е станало известно на надзорния орган, по-специално дали и до каква степен администраторът или обработващият лични данни е уведомил за нарушенията; и.) когато на засегнатия администратор или обработващ лични данни преди са налагани мерки, посочени в член 58, параграф 2, във връзка със същия предмет на обработването, дали посочените мерки са спазени; й.) придържането към одобрени кодекси на поведение съгласно член 40 или одобрени механизми за сертифициране съгласно член 42; к.) всякакви други утежняващи или смекчаващи фактори, приложими към обстоятелствата по случая, като пряко или косвено реализирани финансови ползи или избегнати загуби вследствие на нарушенията. В случая, КЗЛД е определила размер на санкцията, като е изследвала и се е водила от всеки един от посочените критерии поотделно и в тяхната съвкупност. Отговорността на юридическото лице е обективна, безвиновна, поради което не е необходимо да се изследва субективната страна при извършване на нарушенията. *В заключение*, постановен е законосъобразен административен акт, а отсъствието на отменителните основания по чл.146 АПК, води до отхвърляне на подадените срещу него жалби.

При този изход на спора, на основание чл.143, ал.3 от АПК и чл.37, ал.1 от Закона за правна помощ и чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ, следва да се заплати на Комисията за защита на личните данни, сумата в размер на 200,00 (двеста) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение за осъществено процесуално представителство. Съгласно чл. 3-5 от Закона за въвеждане на еврото в Република България и Решение 2025/1407 на Съвета от 08 юли 2025 г., относно приемането на еврото от България, официалната парична единица в Република България е еврото с легова равностойност от 1.95583 български лева. По аргумент от чл. 12 и чл.13 от ЗВЕРБ, сумата следва да бъде превалутирана по посочения курс и определена на 102, 26 евро (сто и две евро и двадесет и шест евроцента).

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, **Административен съд София-град**, II-ро отделение, 22-и състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата с вх. № ППН-01-866#94/20/28.08.2025г. на „УниКредит Булбанк“ АД, представлявано от Ц. Г. М. и И. Р. Г. и жалбата с вх. № ППН-01-

866#95/20/28.08.2025г. на „УНИКРЕДИТ КЪНСЮМЪР ФАЙНЕНСИНГ“ ЕАД, представлявано от Е. К. П., срещу **решение № ППН-01-866/2020г. от 07.05.2025г.** на Комисията за защита на личните данни.

ОСЪЖДА „УниКредит Булбанк“ АД, представлявано от Ц. Г. М. и И. Р. Г., ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район „В.“, пл. „Света Неделя“ № 7 и „УНИКРЕДИТ КЪНСЮМЪР ФАЙНЕНСИНГ“ ЕАД, представлявано от Е. К. П., ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес: [населено място], район „В.“, [улица], да заплатят на Комисия за защита на личните данни с адрес: [населено място], [улица], сумата от 102, 26 евро (сто и две евро и двадесет и шест евроцента), на основание чл.14З, ал.3 АПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от получаване на съобщенията до страните за неговото постановяване, пред Върховния административен съд на Република България.

ПРЕПИСИ от акта да се изпратят и връчат на страните.

Съдия: